

Overweging 7^e zondag van Pasen jaar B

Hand. 1 15-17 / Psalm 103 / 1 Joh. 4 11-16 / Joh. 17 11-19

Afgelopen donderdag vierden we Hemelvaart, de dag waarop Jezus fysiek afscheid nam van de wereld. Er is toen gelezen over het lege graf en hoe niemand geloofde dat Jezus weer was opgestaan en verschenen was aan de vrouwen en de mensen onderweg. De leerlingen werden uitgezonden om te getuigen van Jezus' opstanding, om het Goede Nieuws te verkondigen. Om niet bang te zijn.

De leerlingen hadden tijd nodig om Jezus' dood en Hemelvaart te verwerken. Daarom noemen we deze zondag tussen Hemelvaart en Pinksteren ook wel Wezenzondag. De leerlingen blijven verweesd achter en voelen zich verlaten, verlamd. Maar de Geest van Pinksteren laat zich al een beetje zien. Er komt beweging in de leerlingen. Ze kiezen een nieuwe leerling voor Judas, zodat hun aantal weer op twaalf komt: het aantal leerlingen is weer compleet. Door zich compleet te voelen, zullen ze zich ook weer sterk voelen om dat Goede Nieuws te verkondigen.

Het getal twaalf is dat van volledigheid, dat verwijst naar de twaalf stammen van Israël. Met dat aantal wordt al een beetje duidelijk dat het geloof van de leerlingen zich naar alle stammen en talen zal uitbreiden. Er is gebed, er is beweging, er is geloof.

Door gebed is hun band met God verstevigd. Ze bidden samen, lezen samen de psalmen. Zo doen wij dat ook in onze vieringen; dat heeft Jezus hen en ons voorgeleefd. Door zo samen te komen als vandaag kan ook onze band met God sterker worden, kan ons vertrouwen groeien.

Deze zondag bidt Jezus voor zijn leerlingen. Niet alleen voor zijn leerlingen, maar voor iedereen die in Hem gelooft, dus ook voor ons. Hij vraagt God, onze Vader, voor ons te zorgen en ons te behoeden voor alle kwaad. Hij drukt ons op het hart niet bang te zijn, en verzekert ons dat zijn liefde in ons zal zijn.

Jezus' gebed voor ons mag een voorbeeld voor ons zijn. Door te bidden ga je steeds meer je verbonden voelen met God. Hem steeds meer zien en ervaren als onze Vader – die ook onze Moeder is – die ons gewenst heeft, die ons door en door kent, die ons liefheeft.

Gebed maakt ons ervan bewust dat God liefde is. Dat zijn liefde ons doet leven en dat ons leven gericht moet zijn op het verkondigen van die liefde. In ons doen én in ons laten. Dat die goddelijke liefde ons niet loslaat en dat we daarom niet bang hoeven te zijn.

Eigenlijk is bidden heel eenvoudig. Door in je hart steeds met God te vertoeven en te bespreken wat jou bezighoudt, als met een goede vriend of vriendin, verdiept die vriendschap zich. Voel je je rustiger, in de wetenschap dat God luistert naar onze zorgen en deze begrijpt.

Bidden leert ook ons luisteren, zodat we beter kunnen onderscheiden wat goed is. Zoals de leerlingen biddend konden onderscheiden wie Judas moest opvolgen.

Zo wordt onze innerlijke houding steeds meer gericht op eenheid: zo worden we een geloofsgemeenschap. Een eenheid in Christus, een eenheid met elkaar. Saamhorig en eensgezind. Verbonden met God en verbonden met elkaar.

Werken aan eenheid begint dus door te bidden voor de noden van onze naasten. Zo staan we samen sterk in ons geloof. Zo dragen we ons geloof uit en maken onze verbondenheid met God zichtbaar in de wereld. Dat is waar Jezus voor bad: tot God, voor zijn leerlingen en voor alle gelovigen.

God kiest geen partij, wij, gelovigen, zijn niet 'beter dan de rest', voor God is er geen wij-zij denken. Daarom moeten ook *wij* inclusief zijn, zonder vooroordelen en partijdigheid, zonder uitsluiting en betweterij. Christus was op eenheid gericht, niet op eigenbelang en verdeeldheid.

De band tussen Jezus en God, de Vader, werd gesmeed door de H. Geest. Zij is het cement van de liefde, de band die eenheid voorstaat, die van liefde en verdraagzaamheid. Die heilige Geest is onze Helper daarin. Daar bidden we deze negen dagen tot Pinksteren voor. Die heilige Geest is ons door Jezus beloofd. Het is de Geest van Jezus, die nog steeds in ons leeft en ons in beweging zet.

Laten we bidden en durven kiezen voor een ruimer hart – en niet alleen ervoor bidden en kiezen, maar ernaar leven! Telkens als we ons erop betrapten dat we partij kiezen of verstrikt raken in vooroordelen, zouden we ons moeten richten tot Jezus en hem in gebed vragen ons te bevrijden van deze boeien. Vragen om niet toe te geven aan onze impulsen, aan groepsdruk of propaganda.

Ons leven gaat niet alleen om onszelf, maar om het leven met elkaar. Daarom heeft Jezus zijn leven gegeven – omdat hij ons liefhad, omdat het niet alleen om Hemzelf te doen was, maar om ons.

Amen.